



# Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

634.1

Szerző: Enyedy BarnabásCím: Budapest székesfőváros mezőgazdasági életeForrás: U. Barabás

Hely

Idő

"1928"

Személy

Bn

(Hely)

1928. 12. 22.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

## Budapest székesfőváros mezőgazdasági élete

### Purébl Győző tanácsnok nyilatkozata a külföldi gyümölcsbehozatal megakadályozásáról

A székesfőváros Statisztikai Hivatala nemrégben kimutatást közölt arról, hogy a múlt esztendőben külföldről friss és déligyümölcsökben behoztak Budapestre 3177 vagont terméket s ezért az idegen árucikkok közel 3 millió pengőt juttattott a magyar közönség kifizetésére.

Az „U. Barabás” elhez a megdöbbentő jelenséghez egyik legutóbbi számában azt a kérdést fűzte: „mit szándékozik cselekedni a főváros ennek a beteg állapotnak megszüntetésére?” Ez ekből felkerestük most a Tanácsot, melynek képviselőjében Purébl Győző dr. tanácsnok, egyetemi m. tanár, a kérdéssel kapcsolatban és a főváros mezőgazdáiak a gyümölcsfogyasztásunk itthoni termékekkel való ellátása érdekében kifejtett figyelemreméltó tevékenységéről a következő érdekes nyilatkozatot tette:

— Fővárosunk belső és külső területén nem kevesebb, mint huszonegyezer katasztrális holdon folyik a mezőgazdasági élet. Az itteni gazdálkodóknak, mint Budapest többi polgárainak első patronusa maga a városi közigazgatás, hová legelső sorban fordulhatnak támogatásért. A székesfőváros tanácsa mindjárt fel is karolta érdekelteknek hivatalos támogatását s már régebben megalakította a külön Mezőgazdasági Bizottságot. Mintegy 6 évvel ezelőtt megalakult külön érdekképviselőik, a „Budapesti Gazdálkodók Egyesülete” s ez a két testület azóta teljes

megértéssel együttműködve, céltudatosan halad a budapesti mezőgazdák jólétének emelése felé.

— Az említett nagy területen — folytatta az egyesület elnöke — főként a zöldségtermelésre, gyümölcsfajta-termesztésre és állattenyésztésre fektetik gazdáink a legtöbb igyekezetüket.

Különösen a budai hegyvidékek gyümölcsfajta-termelése, barack és szőlőművelése folyik lelkes igyekezettel közöttük

s megfelelő kísérletezések alapján sikerült is mind a két gyümölcs termelését egységessé és típusossá tenni, a lokális viszonyoknak megfelelően. Minthogy a hort kellőképpen értékesíteni mi sem tudjuk, ezért a gyümölcsfajta-termelés fokozására kellett rátérnünk, mint gazdaságosabb gazdálkodásra, melynek anyagi előnyeit a legszebben igazolja a kecskeméti gazdák példája.

— Híres volt, még nem is olyan régen, a budai koránérő ősi barack, midőn ez a terményünk nemcsak egész Olaszországban volt keresett árucikk, hanem még messzebb piacokon is. A budai szőlőfajta-nak is megvolt ez a különleges zamata. Ezért gazdáink általános kívánságára a „Budapesti Gazdálkodók Egyesülete” az egész főváros területén, kiváló szakemberek közreműködésével talajvizsgálatot végeztetett abból a célból, hogy megtudjuk: mit hol kell termelnünk? E vizsgálat eredményei alapján kijelöltük azo-

kat a területeket, melyeknek talaja az egységes gyümölcsfajta-termelésre a legalkalmasabbak.

Ma tehát nem az a célunk, hogy a különböző barackfajok meghonosításával kísérletezzünk, hanem, hogy a már bevált jó minőségű fajtából minél nagyobb mennyiséget termeljünk.

Területeinket jól kihasználjuk és ez a központosított nagyban termelés az árak kialakulása, valamint a szállítási realizálása tekintetében is előnyösebbé váltott gazdáinkra.

— A termelés és kezelés szakismereteit elméleti és gyakorlati munkálatokkal sajátítják el gazdáink.

A székesfőváros külön tanfolyamokat, kertészeti szakiskolákat tart fenn a részükre, így a férfiaknak az Feresi-úton, a nőknek meg a Maglódi-úton.

Ezekbe a szakiskolákba nemcsak gyakorlati gazdák, de műveltebb termelők is járhatnak mint hallgatók, hogy a maguk

kisebb magánkertgazdaságaikban meghonosított gyümölcsfajta-termelésnek szakismereteit megszerezhessék. A magasbrendű mezőgazdasági kiképzés érdekében pedig a főváros Tanácsa nem utolsó sorban az én kitaró agitációmra, felállította Óbudán a Felsőmezőgazdasági Iskolát, melyben egészen akadémiai nivón álló gyakorlati és elméleti képzettséget szerezhetnek maguknak a hallgatók. Ide már többnyire érettségizett gazdái-jak s önálló gazdák járnak, hol a mezőgazdálkodás minden válfajának alapos és nívós megismertetését Tellér Gyula igazgató vezetése mellett lelkes tanári kar olyan

ertelembe oltatja, hogy minden munkatónak osztályonként és csoportonként nagyobb részt ki kell dolgozniuk, dolgozva tanulniuk a különböző gazdasági munkatelepeken.

— A budapesti mezőgazdák munkálatainak eredményeiről legutóbb a kecskeméti országos mezőgazdasági kiállítás és a Kecskeméti Mezőgazdasági Kamara biráló bizottsága adta meg a legbeszédesebb elismerést, amikor nemcsak jutalmakat adott kiállító gazdáinknak, hanem az elért termelési eredményeik alapján példaképpül állította oda őket vidéki gazdáinknak is.

— Midőn még megemlítem — fejezte be érdekes nyilatkozatát Purébl dr. — hogy a „Budapesti Gazdálkodók Egyesülete”, melynek eddig több mint 1500 rendes tagja van, 1928 tavaszán a budapesti Mezőgazdasági Múzeumban az összes termékkel külön nagy kiállítást rendezett s a kiállítás nagy zsúrija is egyhangúan teljes elismerését fejezte ki a gazdáinknak, úgy gondolom, ezután sem fogunk szegyet vallani akkor, ha az agrár Magyarország fővárosának egyetlen közműveltségében a mezőgazdasági kultúrát is ki kell domborttanunk. Ezután is fáradságtalanul fogunk közreműködni ezen a téren is.

Enyedy Barnabás